

Nr 665.

Av fru **Gustafson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 171, angående Karolinska sjukhuset och Serafimerlasarettet.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 171 till årets riksdag anföres bl. a., att av sakkunniga framlagt förslag till lönereglering för Kungl. Serafimerlasarettets personal bör bliva föremål för grundligare övervägande än som varit möjligt under den korta tid, som stått till buds under förhandenvarande förhållanden. Av denna anledning har föredragande departementschefen föreslagit, att den av 1935 års riksdag beslutade provisoriska avlöningsförhöjningen för nämnda personal skulle utsträckas att gälla även för nästa budgetår; dock så att för förhöjningen anvisade medel, 60,000 kronor, skulle ökas till 70,000 kronor, varigenom, i de fall då sådant kan prövas befogat, någon ytterligare förbättring av lönerna skulle äga rum.

Med hänsyn till såväl de höga levnadskostnaderna i Stockholm som de låga löner, som onekligen förekomma vid Serafimerlasarettet, är en avlöningsförhöjning i detta fall synnerligen berättigad. Denna uppfattning har också kommit till uttryck i riksdagens skrivelse nr 249/1935 till Kungl. Maj:t, i vilken avlöningsförhöjningen behandlas. Vid såväl Stockholms stads olika sjukvårdsinrättningar som sjukhuset Eira och Kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn, båda i Stockholm, har detta också insetts, vilket tagit sig uttryck däruti, att lönerna därstädes äro avsevärt större än vid Serafimerlasarettet, även om den av 1935 års riksdag beslutade löneförhöjningen toges i betraktande. Ändå torde man icke kunna säga, att lönerna vid nyssnämnda sjukhus äro för höga. Snarare torde det förhålla sig på motsatt sätt, vilket framgår därav, att stadens sjukhuspersonal uppsagt det nu gällande kollektivavtalet med staden och därvid gjort framställning om åtskilliga förbättringar. Lasarettets direktion har ansett sistnämnda löner skäligen och i skrivelse till Kungl. Maj:t den 1 oktober 1935 anhållit om anslag, som skulle möjliggöra, att personalen vid Serafimerlasarettet i lönehänseende komme i nivå med personalen vid Stockholms stads sjukvårdsinrättningar. Denna direktionens uppfattning är som sagts synnerligen välgrundad och bör därför av statsmakterna godkännas. Detta bör så mycket hellre ske, som det provisorium, varom här är fråga, möjligen, för att icke säga sannolikt, kan komma att sträcka sig längre än till nästa budgetår. Det torde i detta sammanhang böra erinras om, att universitetskanslern framhållit lämpligheten av, att löne- och pensionsfrågorna bliva prövade i det större sammanhang, som erbjuder sig vid behandlingen av staten för Karolinska sjukhuset. Enahanda mening har också tillkännagivits av statskontoret. Med kännedom dessutom om den tid, lösningen av statens löne- och pensionsfrågor i allmänhet brukar taga, torde det därför icke vara oberättigat

antaga, att behandlingen av här avhandlade lönefrågor kan komma att draga avsevärd tid. Detta bör dock icke medföra, att personalen därunder skall utföra sin tjänst mot en alltför låg avlöning. Skulle så bliva fallet, kan det medföra, att för sjukvården mera kvalificerad arbetskraft icke kan erhållas vid Serafimerlasarettet eller att denna, så snart tillfälle därtill bjudes, övergår till bättre betald tjänst vid andra sjukhus, vilket icke kan vara till gagn för den allmänhet, som måste söka vård vid Serafimerlasarettet.

För att emellertid direktionens uppfattning skall kunna realiseras, erfordras icke blott den ökning av anslaget från 60,000 kronor till 70,000 kronor, som departementschefen föreslagit, utan i runt tal en ökning till 90,000 kronor, alltså 20,000 kronor mera än som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 171.

Då vi som sagt finna lasarettsdirektionens uppfattning väl grundad, och att lasarettspersonalen alltså bör beredas sådan löneförhöjning, att dess löner komma att svara mot de löner, vilka utgå vid Stockholms stads sjukvårdsinrättningar, hemställa vi,

att riksdagen måtte höja det av Kungl. Maj:t i proposition nr 171 begärda anslaget av 1,007,000 kronor med 20,000 kronor till *Universitetssjukhus: Understöd och ersättningar till Serafimerlasarettet i Stockholm* för budgetåret 1936/1937 till 1,027,000 kronor; att utgå under de villkor och bestämmelser, Kungl. Maj:t kan finna gott meddela.

Stockholm den 19 mars 1936.

Ruth Gustafson.

Sigvard Cruse.

Frans Severin.